

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۶ شهریور ۹۳

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

حمد و ستایش مخصوص پروردگار بی‌همتاست که اوست پدید آورنده‌ی آسمان‌ها و زمین؛ صاحب جلال و عظمت و سلطان مطلق است که اوست بلندمرتبه، قادر، مهربان، دانا و حکیم که در اوج است و نزدیک، شنواست و بینا، صاحب قدرت مطلق و حلیم است. در آفرینش بی‌شریک، در فرمانروایی بی‌وزیر و در خدایی نظیری ندارد. نیست معبودی جز ذات اقدس کبریایی‌اش؛ حمد و شکر و سپاس فقط از آن اوست و بس.

بار الها درود و رحمت فرست بر سید اولین و آخرین و انبیاء و مرسلین، خاتم نبیین حضرت محمد (ص) و بر جمیع خاندان و اهل بیت پاکش که همگی نعمت و رحمت بی‌منتهای تو بر روی زمین بودند.

رحمت الهی چشمه‌ای جوشان است که همواره از فواره‌های جان‌های عاشق به سبزه‌زارهای وجود طراوتی جاودانه می‌بخشد طراوتی که مانند شبنم صبحگاهان خبر از باز شدن غنچه‌های منتظر را در قطره‌های وجودش ذخیره نموده تا به هنگام نیاز به گلبرگ‌ها لطافت را معنا کند؛ غنچه تبدیل به گل خوشبو می‌شود درحالی‌که جمالش گویای تبادلی عاشقانه بوده و هر برگش قامتی خمیده در هم پیچیده را به صفحه‌ی قابل رؤیت تبدیل نموده تا همگان درونش را نظاره کنند و حاصل عمرش را در رنگ و بویش ببینند.

چه زیبا توصیف فرمودند کوثر الهی، سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) رحمت الهی را که اهل بیت رسول خدا آن را با عشق الهی با تک‌تک سلول‌های خود آغشته کرده و گل‌های زیبایی از معرفت و ایمان و تقوا را به نمایش گذاشتند.

حال آموزش و سفارش گران‌قدر ایشان برای بهره‌مند شدن و خودسازی شیعیان را ذکر می‌کنیم؛ ایشان فرمودند:

همان‌طور که به اهمیت نعمت‌های پروردگار عالم پی می‌برید طرز نگهداری را هم به‌عنوان باغبان باید یاد بگیرید؛ هرچه در این خصوص تلاش کنید گل‌های با طراوتِ بیشتر را می‌توانید پرورش بدهید. میزان استفاده از آن جوی آب در قرآن کریم برای عموم مردم آمده است ولی یا آن‌قدر از آن آب برمی‌دارند تا به ریشه صدمه بزنند و یا آن‌قدر کم برمی‌دارند تا گل خشک بشود به خاطر همین منظور پیامبران مبعوث شدند تا اندازه و میزان که در درجه‌ی اول اهمیت است را برای پرورش فکرها و اندیشه‌های درونی که همان ریشه محسوب می‌شود فراهم کنند. پروردگار کریم در خلقت آسمان‌ها و زمین و هر چه در میان آنهاست به ظرفیت درونی و زمان بیرونی این آفرینشِ عظیم شکل و بها داده است تا تمام سیارات در جای خود بتوانند در زمان محدود سیر کنند و شما هم به وجود و عمر محدود خودتان بها بدهید تا در آنچه مسخر شماست سیر کنید و چشم و دهان را ابزار رسیدن به این سیر بدانید؛ اگر به آنچه خداوند کریم در کتاب آسمانی دستور داده عمل کنید و خودتان را هم جوی آب و هم گل و هم میوه فرض کنید می‌توانید وجودی را پرورش بدهید که نه پژمرده می‌شود، نه خفه می‌شود و نه از ریشه پوسیده می‌گردد بلکه آن‌چنان با طراوت باشد که هر کس در او نظر می‌کند به باغبانش احسن بگوید.

حال که ما در این شب به شادمانی باز شدن غنچه‌ی زیبایی از گلستان امامت و ولایت، معلم علما، مروج دین، معدن کلمات پروردگار، صندوق انوار الهی، ثامن الحجج امام علی بن موسی الرضا (ع) در این کوی عشق دور هم جمع شدیم، همگی این عطر و بو را از بارگاه ملکوتی ایشان احساس کرده و عاشقانه به سویش پرواز می‌کنیم.

امام رضا (ع) با وجود اینکه در زمان مکارترین شخص از خاندان عباسی یعنی مأمون می‌زیست ولی با تدبیر و علم امامت خود همه‌ی حیل‌ها و مکرهای آنان را خنثی و در راه هدایت و آگاهی مردم از واقعیت‌های دین اسلام و تربیت آنان و نحوه‌ی مبارزه با حیل‌های دشمنان تلاش و کوشش فراوان نمود ولی متأسفانه در اثر عدم شناخت مقام ایشان توسط شیعیان مورد تهمت و آزار نیز واقع شدند. امام رضا (ع) غریب دوست و دشمن بودند نه به خاطر دور بودن از مدینه زیرا امام، خلیفه‌ی

خداوند بر کل زمین است و در هیچ نقطه از زمین ناآشنا نیست بلکه مانند بقیه‌ی امامان مقام و شأن والا و تدبیرشان در مبارزه با باطل را شیعیان درک نکردند در نتیجه غریب در بین مردم زندگی کردند. درود و صلوات خداوند بر ایشان و اجداد طاهرین و فرزندان گران قدرش باد.

اکنون فرصت را غنیمت شمرده فرموده‌ی ارزشمندی از ایشان را خدمت شما عزیزان متذکر می‌شویم.

از جد بزرگوارشان امام جعفر صادق (ع) روایت است به شیعیان خود فرمودند: که در غم‌های ما غمگین و در شادی‌های ما شاد باشید و امام رضا (ع) در روایتی فرمودند: مؤمن کسی است که در غم و شادی از مسیر حق منحرف نشود. آیا غم و شادی ما در غم و شادی اهل بیت در مسیر حق است؟ متأسفانه نه؛ چطور می‌شود حق باشد؟ عزاداری‌هایی با خواندن زبان حال‌های دروغین و مراسم‌هایی که بیشتر به بازی و سرگرمی شباهت دارد تا عزاداری و مولودی‌هایی با خواندن شعرهای بی‌محتوا حتی دور از شأن اولیا همراه دست زدن‌های خاص که برگرفته از فستیوال‌های خوانندگان غربی است می‌تواند در مسیر حق باشد؟ پس باید اولیا و سروران خود را مخصوصاً امامان را بهتر بشناسیم و فقط در این صورت است که در مسیر حق واقع می‌شویم. در میلادشان باید خداوند کریم را شکرگزار باشیم که چنین نعمت و رحمت عظیمی را به بشریت عطا فرموده و در شهادتشان به خاطر محروم شدن از چنین نعمت و رحمتی غمگین بوده و از دشمنانشان بیزار می‌شویم.

حال ضمن تبریک و تهنیت خدمت مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابوالصالح امهدی (عج) از حضورشان تقاضا می‌کنیم که در شناخت مقام معصومین ما را یاری فرمایند و همچنین خدمت مولایمان امام علی بن موسی الرضا (ع) عرض می‌کنیم: مولای ما، شما نعمت این سرزمین هستید و شریک غم‌ها و شادی‌های ما؛ حال که این روز بزرگ در خانه‌ی مقدس فرزند گرامی‌تان به شکرگزاری خداوند کریم به واسطه‌ی عطای نعمت و رحمت وجود گران‌قدرتان جمع شدیم تقاضا داریم این مجلس را از ایشان و از ما قبول و در ظهور دولت حقه‌ی سرورمان دعا فرمایید. حال دست به دعا بر می‌داریم.

بار الها به حرمت امام رضا (ع) ما را از شیعیان واقعی ایشان قرار بده و در قیامت از شفاعتشان بی نصیب نگردان.

بار الها ما را از منتظران حقیقی فرزند گرامی شان امام زمان (عج) قرار بده.

بار الها مولایمان انوار و عطر و بوی پدران شان را به ارث بردند در ظهورشان تعجیل بفرما تا تسلی باشد برای فراق آنان.

اللهم عجل لولیک الفرج